

Sagen sattes til Forhandling.

Piper: Det her foreliggende Forslag er jo en videre Udvikling af den hidtil gældende Lovgivning, som væsentlig er baseret paa Loven af 2. Juni 1880 og Loven af 16. Marts 1900 og forskellige smaa Til lægslove. Den gældende Lov har i det store og hele været tilfredsstillende. Naar man nu har forelagt dette nye Forslag, er det væsentligt begrundet i den Stilling, vi hidtil have indtaget til Udlandet, idet det i dette Spørgsmaal maa anses for en stor Fordel, at de forskellige Lande saa vidt muligt optræde ensartet. Der finder jo af og til internationale Sundhedskonferencer Sted, i hvilke ogsaa Danmark har deltaget, og Frugten af disse har været Overenskomster, som efterhaanden ere blevne tiltraadte af det ene Land efter det andet, gaaende ud paa fælles Lovregler sigtende til epidemiske Sygdommes Bekæmpelse. Naar Danmark ikke hidtil har været Deltager i de Overenskomster, der ere sluttede, er det, fordi vi ikke have kunnet opfylde de Betingelser, som stilledes, hvoriblandt navnlig en Bestemmelse om, at der ved hvert Hav skal findes en Havn, hvortil ethvert Skib, ligegyldigt hvordan Sundhedstilstanden er, kan henvises. Det er jo særlig de to Sygdomme, Kolera og Pest, der kunne befrygtes indførte. Overfor Koleraen have vi været nogenlunde rustede og have ogsaa i den senere Tid kunnet opfylde de Betingelser, som stilles i de internationale Overenskomster, idet alle vore Købstadhave ere forsynede med et Karantænerum, hvortil man kan henvise de syge. Derimod har Forholdet været anderledes for Pest. Der har ganske vist bestaaet en Aftale med Sverige, ifølge hvilken man kunde faa Lov til herfra, hvis et Skib med Pest kom her i Nærheden af Landet, at henvise det til den svenske Station paa Käsö, hvor der er Karantæne-station for Pestsygdomme. Men vi have ingen Ret haft til at lægge de syge ind der. En saadan Ret er erhvervet ved Deklaration, afsluttet under 13. Juni 1910, og vi kunne nu opfylde de Betingelser, der kræves i de internationale Overenskomster, hvorfor Ministeren har tiltraadt Overenskomsten i Oktober 1910. Det følger da af sig selv, at denne Overenskomst maa tiltrædes af Rigsdagen, og at de Lovændringer, der af den Grund ere nødvendige i vor Lovgivning om Foranstaltninger mod Indførelse af epidemiske Sygdomme, ogsaa maa vedtages.

Det foreliggende Lovforslag indeholder

jo meget smaa reelle Forandringer fra den hidtil gældende Lov, men paa Grundlag af de i Mellemtiden indvundne Erfaringer har man ment det rigtigt at overlade noget mere til Administrationen og at komme bort fra de mere rigoristiske Bestemmelser, som findes i den nugældende Lov. Jeg skal bl. a. henvise til § 16, ifølge hvilken et Skib *kan* henvises til en eller anden bestemt Havn, hvis man finder det nødvendigt, men der staar ikke, at det *skal* henvises, det beror i dette Tilfælde paa, hvad Medicinalautoriteterne og Justitsministeren finder er det hensigtsmæssigste. Ligeledes er det, særlig paa Henstilling fra vore nærmeste Nabolande, overladt til Administrationen at træffe Bestemmelse overfor de Passagerer, som komme med den meget hyppige Færgeforbindelse fra Sverige og Tyskland, saaledes at der ikke kræves de Foranstaltninger og de strenge Bestemmelser, som man ellers vilde være nødt til at kræve, hvis man skulde have bestemte Lovregler at gaa efter. Endvidere er der paa Grund af de i de senere Aar indvundne Erfaringer om Rotterne som farlige Smittebærere i § 23 indført en Bestemmelse, hvorefter Ministeren kan paabyde, at Skibe, der komme hertil, og som enten ere mistænkte eller ere pestbefængte eller smittede med Kolera, maa underkaste sig en Forfølgning og Udryddelse af Rotterne, saaledes at man derved udrydder Smittekilden.

Jeg kan paa det bedste anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme. Jeg ser intet at indvende imod det. Det indeholder kun Forbedringer, foruden at det indfører den store Fordel, at det bringer os i nærmere Samklang med de mange andre Nationer, som have undertegnet den internationale Overenskomst.

Broberg: Paa min Gruppes Vegne skal jeg anbefale Forslaget som et Led i de internationale Foranstaltninger, som Landene nødvendigvis maa træffe til Forebyggelse af Farsoter som Pest, Kolera o. s. v.

Oluf Jensen: Jeg vil ogsaa meget gerne anbefale dette Lovforslag til hurtig Fremme, men da jeg antager, at det skal gaa igennem Tinget uden Udvalg, er der et Par Punkter, hvorom jeg gerne vilde rette en Forespørgsel til den højtærede Justitsminister for eventuelt at faa dem rettede i Tide. Der er et Par Steder, hvor det kunde se ud, som om der ved Loven paalægges de vedkommende Kommuner